

Matinada(ALDC, III, 620. *La matinada*)

L'enunciat es refereix al 'començament del dia o a l'espai de temps entre mitjanit i la sortida del sol'. El mot més estès és *matinada*, der. més que de *matinar* (DECat), de *matí* (com de *jorn* → *jornada*, *dia* → *diada*, etc.), amb les var. *maitinada* 85, 99, 100, 102, 106, 108, 118, 122, de *maití*, i *matinà*, amb reducció del suf. *-ada* > *-à* en val. (veg. PALDC, II, mapa 116).

Dematinada és un der. de *de matí* o *dematí* i comprèn una àrea molt inferior a la de *dematí* (veg. mapa 406), una prova del seu caràcter modern del canvi. Notem alguna aparició de *matí* (var. *de bon matí* 168, 173; *de bon matinet* 168; *maití maití* 85) i de *dematí* 86, 91, 158, 165. *Madrugada*

33, 124, 165 és pres del cast., on és postverbal de *madrugar*, del llat. vg. MATURICARE, der. de MATURARE 'fer madurar; accelerar; apressar-se'.

Els altres significants són perifràstics indicant la proximitat de la llum diürna: *a punta de dia*, *a punta d'alba* 118; *ja se fa de dia* 87, *fenti dia* 85, *llostre* 32; *ratlla el dia* 101, *ja clareja el dia* 155, 156, 164, *al rompre el dia* 164, *ja ve el dia* 178, *raia l'alba* 93, *maitinar* 94, *entre les dos oracions* 190.

Són normatius *matinada*, *a punta de dia* i *clarejar*, des del DG_I, 1932; el darrer, substituït per *ja clareja* com a exemple (DIEC_I, 1995).

